

עיריית תל-אביב - יפו
פרוטוקול מס' 11 משיבת הנהלת העירייה

פרוטוקול מס' 11 משיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 24/05/2010

השתתפו:	מר רון חולדאי	ראש העירייה
וה"ה: ד. ספיר	א. זמיר	נ. וולוך
מ. טיומקין	ר. לדיאנסקי	ש. אגמי
ח. אבי גיא	ת. זנדברג	א. סולר
א. משהראוי		

וה"ה:

מ. לייבה, ר. זלוף, א. בן-שושן, ע. אברהמי, ע. סלמן, מ. גילצר, ה. פרטוק, ד. לב, ד. לוטן, א. לוי, א. לוין, מ. עזרא, ג. מכורש, א. כהן, מ. בנימיני, ע. וינברג, ג. בן-חורין.

רשמה: ישראלה אגמון

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 2 -

על סדר היום:

1. משפחות חד הוריות במרכזים הקהילתיים בתל אביב-יפו.

2. הקצאת מקרקעין.

3. נוהל קריטריונים לשימוש במרחב הציבורי.

4. חיוב תושבי העיר בגין רכישת כלים לאצירת אשפה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 3 -

30. משפחות חד הוריות במרכזים הקהילתיים בתל אביב-יפו:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שלום לכולם.

יש לנו ישיבת הנהלה, כשיש לנו 4 נושאים שאחד מהם אנחנו מורידים מעל סדר היום, את האחרון- חיוב תושבי העיר בגין רכישת כלים לאצירת אשפה, ואנו נתעסק ב-3 הנושאים הראשונים, שהראשון בהם הוא- משפחות חד הוריות במרכזים הקהילתיים בתל-אביב-יפו. הגב' שולה אגמי ביקשה בזמנו באחת מישיבות המועצה לדון בזה. מי מציג את הנושא?

גב' אגמי:

משה עזרא יציג את זה, ואני אשלים.

מר משה עזרא:

כבר לפני כ-5 שנים משפחות חד הוריות החלט לפעול במרכזים הקהילתיים, ולפי תכנון מוקדם של הגב' שולה אגמי שפנתה למינהל החינוך וביקשה תכנית כיצד לשלב את המשפחות החד הוריות בסדר היום הקהילתי בתוך הקהילה. המשפחות החד הוריות הן אוכלוסיה שגדלה בהתמדה בעיר תל-אביב יפו, היא בעלת צרכים ייחודיים והיא אוכלוסיה שזקוקה לתמיכה והכוונה. אוכלוסית החד הוריות היא אוכלוסיה הטרוגנית שנמצאת בכל שכבות האוכלוסיה הנורמטיבית. למה להפעיל מרכזים של משפחות חד הוריות במרכזים הקהילתיים? הרציונאל הוא שהמרכז הקהילתי אמון לתת מענה קהילתי לכל התושבים בקהילה, שבמרכזים הקהילתיים הפעילות אינה מתייגת את האוכלוסיה הפועלת בו, שמגוון הפעילויות הקיימות במרכזים הקהילתיים מאפשר להתייחס ולתת מענים לכלל מרכיבי המשפחה- קרי גם ילדים, גם בוגרים וגם ביחד. המרכזים הקהילתיים פועלים במשך כל ימי השבוע מהבוקר ועד הלילה, כך שאפשר להתאים את השעות הנוחות לאוכלוסית היעד. ברוב המרכזים הקהילתיים גם קיימים תנאים פיזיים טובים- המאפשרים פעילות נוחה ומכובדת. כיום מרכזי המשפחה פרוסים ב-5 מרכזים קהילתיים ברחבי העיר. באזור יפו- ביפו ג'- במרכז קהילתי בני ברית. באזור הדרום- בשכונת נווה עופר- במרכז קהילתי נווה עופר. באזור דרום מזרח העיר- במרכז קהילתי נווה אליעזר. בלב העיר- במרכז קהילתי בית תמי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 4 -

בצפון העיר- בקאונטרי הקהילתי נווה שרת. הפעילות שבתוך מרכזי המשפחה, המקום מהווה נקודת מפגש חברתי לאוכלוסיה, לה ולילדיה, כששם אנו נותנים מענה, אם בפן הלימודי מקצועי, אם בפן השרותי ואם בפן החברתי. ממגוון רחב של התמודדות עם הורות חד הורית, פיתוח תקשורת פנים משפחתית, ניהול כלכלת בית, הכשרה מקצועית, הרצאות בנושאים אקטואליים, יוזמה עיסקית, ייעוץ משפטי. חוגגים חגים, ימי הולדת, נופשונים, יציאה משותפת למופעי תרבות וקייטנות ייחודיות. זה מגוון, פריסה של דברים שאנו עושים במסגרת מרכזי המשפחה. חלק מהפעילות גם נעשית עם כל המועדונים יחדיו כפעילות שמקבלת את ההחלטות עבורה וועדת היגוי עליונה שבראשותה של הגב' שולה אגמי- שמשותפים בה: המחלקה למרכזים קהילתיים- נציג המחלקה, והמנהלים של מרכזי המשפחה המופעלים. התקצוב: מרכז משפחה מתוקצב בכ-50,000 שח' לשנה, כשבתוך התקציב הזה מופיעות כל הפעילויות, כל ההעשרות, הסבסודים ליציאות המשותפות וכח האדם שמלווה את הפרוייקט. אנו רואים בפרוייקט הזה כאחד הדברים היותר חשובים שאנו עושים בתוך הקהילה. אנחנו מקבלים תמיכה רחבה מהנהלת העירייה, מהמנכ"ל, ואין ספק שהיוזמות והדחיפה של שולה מרחיבים את היכולות שלנו לתוספות של פעילויות- שהביטוי שלהן הוא מעבר לתקציב שאנחנו עומדים בו. שה"כ הצורך קיים, אנחנו רואים בקשות של אוכלוסיות נוספות שנקים סביבן מרכזים נוספים, כרגע אלה המרכזים שאנו פועלים. בתכנון בין עוד 1 ל-2 בשנה-שנתיים הקרובות.

מר וולנד:

כמה יש?

גב' אגמי:

5 מרכזים.

מר וולנד:

כמה אנשים? כמה משפחות?

מר משה עזרא:

אנו כרגע נותנים מענה רק לראשי המשפחה. גם הילדים פועלים ואנחנו לא סופרים אותם כחלק. הממוצע של מרכז משפחה הוא כ-50 איש, בין 50 ל-60 איש למרכז, אבל אנחנו לא סופרים את הילדים שפועלים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 5 -

גב' להבי:

אני רוצה לשאול שאלה גסה :

5 שנים קודם, כשרק נהיתי חד הורית, הלכתי למרכז הזה בלב העיר, בבית תמי, היה שם איזה אבא בשם מיכה, אני לא מכירה, אבל היתה קבוצה, והיתה לי תחושה שיש איזה 300-400 משפחות. התחושה שלי היתה שיש שם קבוצה מאוד מאוד גדולה ושהצורך והביקוש לנושא של הטיפול בחד הוריות הוא מאוד גדול.

מר ויסנר:

מיטל סליחה רגע. לי מפריע דבר אחד : פעם אחת שתהיה הגדרה מה זה גרוש ומה זה חד הורי. יש מושג שנקרא חד הוריים, ואני יודע מה זה חד הוריים, ויש גרושים וגרושות. אני לא יודע איך בן-אדם קם בבוקר והוא נהיה חד הורי. הוא לא חד הורי. הוא חד הורי-בבסיס שהוא לא התחתן, ויש אחד שכתוב לו בתעודת הזהות גרוש/גרושה.

מר וולנד:

אז הוא לא חד הורי?

מר ויסנר:

לא. הוא לא חד הורי.

גב' זנדברג:

כל גרוש הוא חד הורי.

מר ויסנר:

כל גרוש הוא חד הורי?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

כל גרוש הוא חד הורי, לא כל חד הורי הוא גרוש.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

סליחה, אני מודיע שכך לא מנהלים דיונים אצלי בעירייה. שולה מדברת עכשיו, הפריעו לה בשאלת ביניים, ומיד כל אחד מדבר פה וכולם צועקים אחד על השני. זה לא יהיה כך. זה ינוהל כך שיבקשו ממני רשות דיבור ומנהלים פה דיון כפי שצריך, גם אם מישהו זה לא מוצא חן בעיניו.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 6 -

גב' אגמי:

מאחר שאנחנו באמת צריכים לעודד את כל הנושא הזה, ואני מקבלת את מה שאת אומרת, ואנחנו כרשות אמורים לתת מענה לרוב המשפחות החד הוריות. ומשפחה חד הורית אצלי, גם אם תבוא פרודה עם ילדים ותבקש להיות חברה בתוך המרכז המשפחתי- היא תכנס. גם גרושה, אם היא מגדלת והיא מוצאת לנכון שהיא צריכה להיות שם ולקבל את השרות, וזה עוזר לה ונותן לה מענה, המטרה שלנו באמת לתת את השרות. אז אני חושבת שכן, אז גם גרושה- לשאלתך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לשאלתך: זה לא עניין של מה אתה חושב או מה אתה לא חושב. במדינת ישראל יש הגדרה שהוגדרה בחוק- מהי משפחה חד הורית, ומהיום שהגדירו מה זה משפחה חד הורית: א. עלה שיעור הגרושין, כי יותר כדאי להיות חד הורי מאשר להיות נשוי, וכל מיני דברים שקרו. בכל אופן- מספר החד הוריות בהגדרה גדל פי 5 או יותר בעשור האחרון. זה נכון מה שאני אומר:

קריאה:

נכון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

רק בעשור האחרון. לכן העניין של מה אתה חושב או מה אני חושב- בכלל לא חשוב. משנה מה יש בהגדרה של החוק, ויש הגדרה ברורה בחוק. זה לעניין של ההגדרות, זה מאוד ברור.

מר ויסנר:

בהגדרה כתוב שגרוש?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בהגדרה כתוב שגרוש כן, גרושה כן, חד הורית. כל משפחה, כל תא משפחתי שבראשו עומד בן אדם אחד ולא שניים הוא חד משפחתי.

גב' אגמי:

מאחר שיש לנו חוברת שמגדירה את כל התנאים ומה זה חד הורי, אני אעביר אותה לרשותך.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 7 -

גב' להבי:

אני רציתי לשאול על הקיטון-גידול במספרים. כלומר, מצד אחד אומרים לנו שמספר החד הוריים בתל-אביב הוא נורא גדול, את יודעת שיש 40% חד הוריים במרכז העיר תל-אביב, ומצד שני את אומרת לי שיש 50 משפחות בתוך המרכזים.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

לא, בכל מרכז.

גב' אגמי:

בכל מרכז.

גב' להבי:

כלומר, אנו משקיעים כמעט 1,000 שח' במשפחה. זה המון כסף.

גב' אגמי:

אני באה ואומרת, וכן- אני פונה לכל חברי המועצה, כן לתמוך ולעזור לנו- שכולם יקבלו את השרות בתוך המרכז הקיים. לצערנו לא כולם משתפים פעולה, כי זה רחוק לו וזה קרוב לו, ואנחנו לא יכולים לבוא ולתת מענה לכל האוכלוסיה ליד הבית, זה מאוד קשה. לכן אני אומרת שנכון להיום נתקלנו בבעיה מאוד רצינית באזור יד אליהו- שהאוכלוסיה שם מאוד גדולה, יש שם המון המון חד הוריות, וכן אני רוצה לתת מענה שם, וזו הבקשה שלי: לפתוח מרכז נוסף בתוך יד אליהו ובהדר יוסף. זה יכול לתת לנו קצת מענה בתוך המרכזים, להגיע. ואני פה כן פונה לחברי המועצה, שאם מרגישים שיש לנו פחות או לא יודעת מה, בואו נשלב ידיים וניתן שרות לכולם.

מר להט:

יש מחלוקת על זה?

גב' להבי:

היא מבקשת עוד מרכז, זה תוספת של 50,000 שח'.

גב' אגמי:

עוד 2 אני מבקשת. בהדר יוסף וגם ביד אליהו.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 8 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני רוצה להגיד: מעטפת השרותים הניתנת בעיר תל-אביב יפו לכולם, כולל המשפחות החד הוריות, היא מאוד מגוונת. הילד של משפחה חד הורית פעם אחת יכול להופיע בערוץ אחד, פעם שנייה בערוץ שני. המשפחה החד הורית מקבלת עזרה דרך הרבה מאוד גורמים, כולל במסגרת החוק, בהטבות מיסוי, שהן כשלעצמן מגדירות את התא המשפחתי הזה שנקרא חד הורי בהרבה מאוד מגוון של נושאים. עיריית תל-אביב, על כל אלה, על כל מה שאחרים עושים, מקיימת גם את הדבר שנקרא המועדונים האלה שהם, הייתי קורא לזה, באמת לאור זה שבחלק מהעניין זה אפילו עניין של קבוצת תמיכה והפגת בדידות של מי שנמצא בדרך כזאת או אחרת כתא מאוד בודד שנושא בעול וכן הלאה. גם מקום של כתובת למשפחות חד הוריות לפעמים לעניין זמני, באים, מתייעצים, מדברים והולכים.

עכשיו, השאלה שעומדת כאן על הפרק היא איננה שאלה של אם כן או לא, אלא השאלה היא- האם אנחנו מסוגלים להוסיף על הקיים ועד כמה הלחץ גדול. יש לנו היום כבר 5 מרכזים. מה שאני מציע כרגע לצורך העניין זה להגיד- שמבחינת הנהלת עיריית תל-אביב אנחנו רואים את השרות הזה כשרות מבורך ושרות חשוב מאוד. במסגרת דיוני התקציב ל-2011 נדון במסגרת המסגרת הכללית על תוספת של מרכז נוסף בשנת 2011. זה מה שאני יכול להגיד לך.

גב' אגמי:

נכון להיום ביד אליהו- גם להביא אותם, עלה רעיון אחר שגם דיברתי על זה עם מנחם- שאפילו ניתן שרות הסעות לחד הוריות מיד אליהו, שגיגעו לאחד המרכזים שלנו שנמצאים. כי המטרה שלנו היא כמו שמיטל אמרה, לתת מענה לכולם ולא להתחיל עם 50. נהפוך הוא. כי אם יש 300 באזור הזה למה אני צריכה לתת רק ל-50? אני רוצה לתת להרבה יותר. אז פה אני כן רוצה לתת להם שרות הסעות לתוך המרכזים הקיימים, ואולי בדרך זו לתת להם אפשרות להגיע.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לתת שרות הסעות- יבזבו לך את כל הכסף בלי לקבל כותרת, כי זה דבר נורא יקר.

גב' אגמי:

כל משפחה כזאת שאני מצליחה לתת לה את הכלים להתמודדות ביום יום- אני מצילה פה משפחה. אז זה כבר לא משנה אם זה אחד או שניים, ודווקא ממך הייתי מצפה לשמוע אחרת, שפה כן לתת מענה. את יודעת מה? הצלת אדם אחד בשבילי-זה הצלתי מישהו. וכאן כן הייתי רוצה תמיכה- כן לתת מענה לאותן משפחות- כמה שמגיעים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 9 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא יודע מה זה שרות הסעות. שרות הסעות זה דבר יקר מאוד. אוטובוס ליום עולה 1,000 שח'.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

1,000 שח', בדיוק.

גב' אגמי:

באזור יד אליהו יש צורך מאוד מאוד גדול.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו לא מתווכחים אתך.

גב' אגמי:

בנוה ברבור, שם באזור הזה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אפשר לחשוב על בבית ברבור, כמו שרון אמר, בשנה הבאה בתכנית העבודה.

גב' אגמי:

זאת הכוונה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הבנו שזאת הכוונה, ואחרי דיון בעניין במסגרת דיוני התקציב- נראה לפתוח מרכז נוסף בבית ברבור, אבל לא להסיע אנשים ולהשקיע כסף על כך בהסעות.

גב' אגמי:

אני מקבלת את זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מכיר גם הסעות: לאן הוא נוסע, למה הוא השתמש, לאן הוא הלך, מה הוא עשה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 10 -

גב' אגמי:

אבל אני רוצה לתת מענה ליותר משפחות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה אני מבין. תשמעי, גם אני רוצה לתת עוד הרבה מאוד שרותים בעיר הזאת.

גב' אגמי:

א. מגיעה לך תודה, שמעתי שבועדת כספים נתת עוד הנחות למשפחות חד הוריות. כל הכבוד.

גב' להבי:

אז קודם כל את זה צריך לרכז כאמירה ראשונה, והאמירה הבאה בתור היא- שדיוני התקציב מתחילים ביולי-אוגוסט.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כן. ונראה אם אנחנו מסוגלים לעמוד בזה. בסדר שולה?

31. הקצאת מקרקעין:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אלי לוי, למי אתה מקצה מה היום?

מר אלי לוי:

אז ככה:

הנושא הראשון הוא המשך מתן רשות הפעלה לעמותת המרכז למוסיקה על-שם פליציה בלומנטל בבנין המרכז למוסיקה ברח' ביאליק 26.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה חידוש חוזה?

מר אלי לוי:

זה חידוש חוזה ל-5 שנים ועוד 5 שנים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 11 -

הפעילות המתקיימת במקום היא פעילות מאוד מאוד יפה ומגוונת. המקום משמש לפעילות אמנותית- מוזיקלית, והמבנה מהווה גם ספרייה למוזיקה. יש המלצות מאוד חמות של אגף התרבות.

מר ויסנר:

זה היה בוועדת נכסים?

מר אלי לוי:

זה נושאים שלא באים לוועדת נכסים. אלה נושאים שבאים להמלצות של כל צוותי המקצוע.

מר ויסנר:

למה זה לא מגיע לוועדת נכסים?

מר אלי לוי:

אני אסביר לך:

יש צוות מקצועי רחב בראשות ערן אברהמי, ואחר כך זה מגיע להנהלה. אחרי ההנהלה זה בא לוועדת הקצאות ואחר כך למועצה. זה נוהל ועדת הקצאות ללא תמורה- שאושר במשרד הפנים.

מר ויסנר:

החוק אומר שזה לא צריך להגיע?

מר אלי לוי:

כן.

מר ויסנר:

בגלל שזה המשך?

מר אלי לוי:

לא. מכיוון שזה ללא תמורה, זה הולך לפי נוהל שנקבע על ידי משרד הפנים, שהוא ועדת הקצאות לקרקעות.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 12 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מדובר פה במרכז למוזיקה שעובד בעיר הזאת כבר הרבה מאוד שנים, הוא כבר קיים, יש שם חוזים, עניינים ואנו מארכים ב-5 שנים? האם יש למישהו התנגדות?

גב' להבי:

בקשה לתוספת או לשאלה: מאחר שזה ממוקם בלב העיר ובזמנו היתה שאלה האם הוא פתוח או לא פתוח למוסדות החינוך באזור, האם יש לנו איזושהי בקשה שהוא יפתח את שעריו בפני בתי הספר באזור? היתה בזמנו בקשה מאוד ברורה.

מר אביגדור לוי:

אנחנו לא פוסלים אף אחד מלהגיע לשם. מתקיימות שם למעלה מ-300 פעילויות בשנה, ובתוך זה פעילויות לבני נוער ולילדים וכל מי שרוצה להגיע – WELCOME, אנו נקדם בברכה ובזרועות פתוחות מי שיגיע. יש שם פעילות ענפה ומאוד אינטנסיבית שמשרתת את הציבור.

מר אלי לוי:

הנושא השני הוא- הארכת רשות שימוש לעמותת "ניצן" להפעלת כתות וסדנאות לילדים ובוגרים לקוי למידה בדירה שיש לנו ברח' ארלוזורוב 174, כמובן ללא תמורה, וגם זה חידוש חוזה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני זוכר, בקומת הקרקע שם.

מר אלי לוי:

נכון.

זה מקום מאוד פעיל ומאוד חשוב.

הנושא השלישי הוא חדש והוא- העברה, או מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה ללא תמורה לרשת עמ"ל במבנה הידוע כבית הספר שבח מופת ברח' המסגר 7.

אנחנו מדברים על העברת ניהול ותפעול של בית הספר על ידי רשת עמל. מדובר בבית ספר מאוד מיוחד- השואף למצינונות, רמת השגים גבוהה. האוכלוסיה שלומדת בבית ספר שבח מאופיינת בכ- 75% שהם לא תושבי תל-אביב ו-25% שהם תושבי תל-אביב. לאחר בחינת קיומו של בית הספר ופעילותו החשובה הוחלט להעביר אותו לרשת עמל, כאשר כל נושא הניהול והתפעול הוא באופן

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 13 -

כזה שעמל מחזיקה את הנכס ותפעולו, יתמנה לבית הספר ועד מנהל משותף לרשת עמל ולעירייה- שיכלול 6 חברים, 3 מכל צד. אישור התקציב כמובן יהיה בהסכמת שני הצדדים, ויהיו סמכויות מאוד נרחבות לועד המנהל המשותף, שהוא ינהל את בית הספר.

מר לדיאנסקי:

בתחום הפיזי? לא בתחום של התכנים החינוכיים?

גב' לב:

לא לא.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

גם החינוכיים. הכל.

מר סולר:

כתוב: בפיקוח משרד החינוך ויבוצעו בהתאם להנחיות משרד החינוך ועיריית תל-אביב-יפו.

גב' לב:

יהיו נציגים פדגוגיים של רשת עמל ושל מינהל החינוך.

מר אלי לוי:

אנו בשלב זה מעבירים את הנכס לניהול של רשת עמל ל-5 שנים, נראה איך זה פועל, ואם זה יפעל טוב נביא עוד בקשה.

גב' זנדברג:

מה המשמעות מבחינתנו? מה ההבדל?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

בדיוני התקציב אנו ראינו שהיות שבית הספר הזה הוא לא בית ספר תל-אביבי בעצם, הוא עולה לעירייה, מעבר למה שמשרד החינוך נותן, עלה לעירייה מעל 4 מליון שח', שבעינינו זה נגזל מתושבי העיר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 14 -

גב' זנדברג:

עלה פיזית?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

עלה לעירייה כסף, מליונים.

גב' זנדברג:

כן, אבל מה עלה? האחזקה של המבנה?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

הרבה מאוד דברים, זה סיפור ארוך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו שילמנו.

גב' זנדברג:

עבור ההפעלה?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

עבור הפעלת בית הספר ומעל 4 מליון שח' זה לא מעט כסף, כשזה לא תושבי תל-אביב. עם כל הכבוד לחשיבות בית הספר- תל-אביב לא צריכה לממן אחרים. ולכן באנו ורצינו למצוא פתרון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תל-אביב כן צריכה לממן אחרים, אבל,

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

בגבולות הטעם הטוב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל אנחנו רוצים להוזיל את העלות.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 15 -

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אנחנו גם שקלנו, כפי שאתם יודעים, את סגירת בית הספר. מצאנו פתרון, והרעיון בעמל הוא שהם מממנים את בית הספר בצורה מלאה.

מר לדיאנסקי:

הוא יהיה בית ספר עירוני?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

לא. הוא יהיה בית ספר במתכונת הזאת, על אזורי.

מר לדיאנסקי:

אבל הכותרת? לעיריית תל-אביב תהיה נוכחות בכותרת של בית הספר? בשם?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה עמל, כמו שיש לך עמל לידי דיוס.

גב' לב:

קודם כל זה שבח מופת שנמצא בתל-אביב, בית הספר קיבל מעמד על אזורי עוד לפני הרבה שנים- כשהמדינה הכירה בו כבית ספר שקלט הרבה מאוד ילדים מבריה"מ לשעבר. הוא גם בית ספר ייחודי. הוא בית ספר עם השגים יוצאים מן הכלל, ואנחנו חשבנו שזו טעות לסגור בית ספר שמצליח כל כך.

מר לדיאנסקי:

הוא יקרא עמל מופת?

גב' לב:

לא. הוא יקרא שבח מופת, ויהיה גם עמל, כמו לידי דיוס.

מר לדיאנסקי:

שיקרא בית ספר עירוני עמל מופת.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 16 -

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

הוא בית ספר על אזורי.

מר וולנד:

דב אוברבך לא ימשיך?

גב' לב:

הוא כן ימשיך.

מר וולנד:

כי מוציאים מכרז.

גב' לב:

כל צוות המורים עובר לעבוד ברשת עמל.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

לא גמרנו את כל העסקים עם ארגון המורים וכל הדברים, יש עוד הרבה מאוד בעיות, אבל בגדול,

גב' להבי:

כמה זה מוריד לנו?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אנחנו כבר התחלנו להוריד לפני זה. בגדול, מהתקופה שעלתה לא מזמן, זה בסדר גודל של 4 מליון שח' לשנה. סדר גודל, אל תתפסו אותי במילה, אבל סדר גודל.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ואם זה 3 מליון?

קריאה:

זה המון כסף.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 17 -

מר ויסנר:

כמה תלמידים יש מתל-אביב?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

25% זה בערך 170-200, באזור הזה.

מר סולר:

מה המשמעות התקציבית לעירייה אני מבין, אבל מה המשמעות לתלמידים? בסיכומו של דבר אני מניח שהמתכונת לא תהיה אותה מתכונת. מה קורה מבחינת תפעול בית הספר? מה המשמעות מול התלמידים?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אין משמעות.

גב' לב:

אף אחד לא ייפגע, לא המורים, לא התלמידים.

מר סולר:

אז בעצם עמל נותנת את אותו כסף? לאותה פעילות?

גב' לב:

עמל יפעילו את בית הספר בתקציב משרד החינוך שהוא תקציב מכובד למדי, ולא שלנו. אנחנו נשתתף באותו חלק של ילדי תל-אביב, 25%, במה שאנו נותנים לכלל ילדי העיר, ובסה"כ עמל מוכן לקחת על עצמו, בגלל יוקרתו של בית הספר, לעשות את ההשלמות.

מר סולר:

אז סה"כ מול תושב תל-אביב, חוץ מאשר הוא יראה עוד-עמל- זה אותו דבר בעצם?

גב' להבי:

אני רוצה להעיר לך אלי, שבתום תקופת השימוש מתחייבת עמל להחזיר את הנכס לידי העירייה כשהנכס חופשי מכל אדם.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 18 -

מר אלי לוי:

זה סעיף רגיל.

גב' להבי:

רציתי רק לתקן: אנחנו הרי לא מתכוונים שלא יהיה שם בית ספר. כאשר באותו מקום ממשיך להתנהל בית ספר וכו'.

מר אלי לוי:

זה משפט שמדבר על חזקה. זה מושג משפטי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ובצדק. אם הוא הכניס עכשיו בן אדם אחר ואני רוצה את הנכס כדי להפוך אותו חזרה לבית ספר, אני צריך אותו נקי מכל אדם. ולכן זה סעיף משפטי שמגדיר את העובדה שנקי מכל חפץ,

מר אלי לוי:

פינוי חזקה מכל תפיסה, זו הכוונה.

גב להבי:

מעבר לסעיפים משפטיים שחשוב שהם יהיו, ראוי שיהיה כאן איזה סעיף דקלרטיבי שאומר שאנחנו רוצים את פעילותו של בית הספר, ושבת הספר חשוב לעיר.

מר אלי לוי:

זה כתוב בספתח. ויש את זה בהואילים של החוזה, ההואיל הוא גדול ורב.

גב' להבי:

ה-הואיל לא פה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הואיל ונמצא בית ספר והואיל ובית הספר הוא בית ספר יוקרתי והואיל ויש לו שם, רוצים לקחת אותו, אנו נעתירים לבקשתם של בית ספר עמל ותמורת סכום סמלי פעוט מעבירים להם.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 19 -

גב' להבי:

אני חושבת שמבחינה ציבורית זה חשוב שאחד ההואילים הזה יהיה זה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה לא ההסכם. זה נכסים, זה לא ההסכם. יהיה הסכם אתם.

גב' להבי:

אני לא מדברת על ההסכם, אני מדברת על זה שזה עולה למועצה ביום שני וראוי שזה יהיה כתוב.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה כתוב גם בהתחלה, תסתכלי בתאור בהתחלה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חברים, אני מאוד שמח שהדבר הזה מגיע לידי סיום, ושרשת עמל באמת מוכנה לקחת ולשאת בעלות של בית ספר שהוא בעצם בית ספר על אזורי, בית ספר שעיריית תל-אביב טיפחה אותו, בית ספר שזכה למוניטין שלו תחת ניהולה של עיריית תל-אביב-יפו, ואני שמח שרשת עמל מוכנה לקחת – על העלות הנוספת שכרוכה בעניין. לעיריית תל-אביב גם יש עכשיו שותפות בהנהלה. רשת עמל איננה זרה לנו, אנחנו מקיימים בתי ספר בשותפות עם רשת עמל, חלקם בשותפות, חלקם בלי שותפות. לכן אני מציע לאשר את זה ואני מקווה שאפשר לומר על דעת כולם. תודה.

החלטה: הקצאות מקרקעין מאושר כלהלן:

- א. המשך מתן רשות הפעלה לעמותת המרכז למוסיקה על-שם פליציה בלומנטל בבנין המרכז למוסיקה ברח' ביאליק 26. – מ א ו ש ר.
- ב. הארכת רשות שימוש לעמותת "ניצן" להפעלת כתות וסדנאות לילדים ובוגרים לקוי למידה בדירה ברח' ארלוזורוב 174 ללא תמורה - מ א ו ש ר.
- ג. מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה ללא תמורה לרשת עמ"ל במבנה הידוע כבית הספר שבח מופת ברח' המסגר 7 - מ א ו ש ר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 20 -

32. נוהל קריטריונים לשימוש במרחב הציבורי:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו מגיעים לנושא השלישי, והוא הנושא שעלה לכותרות בלי קשר לעובדה שהוא הלך לעלות כאן, עקב יום שישי האחרון, והוא על השימוש הציבורי,

מר לדיאנסקי:

השימוש במרחב הציבורי לצרכים מסחריים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תודה על ההערה בא' ובע'.

מר ויסנר:

הנקניק של חברת "סלקום".

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הנקניק של חברת סלקום, למי שמתרגש.

מר זלוף:

(הצגת הדברים מלווה במצגת)

הנושא הוא נושא באמת מורכב ולא פשוט, והוא מהווה איזהשהו ציר מאוד מרכזי כדי להבין מה מתרחש במרחב הציבורי יום-יום, ועם השנים למדנו שלא קורה מצב שבו יש איזהשהו משהו שמתרחש במרחב הציבורי התל-אביב-יפו-היפואי מבלי שהוא עבר את האישורים המתאימים. ואני יכול לומר ש-90% מהמערכת הפועלת על המרחב הציבורי במרחב של העיר ידועה מראש והיא ברורה, או במצב של אישורים מוקדמים או במצב של איתור של פעילויות כאלה או אחרות שמצריכות מאתנו טיפול מסודר ומאורגן על מה שנעשה באותו רגע או באותה שעה בארוע כזה או אחר.

אני פשוט לקחתי את מה שמופיע בקריטריונים המסודרים שהוצגו בפניכם והוברהו לכם, ואני מציג לכם מצגת קצרה מאוד שהיא בעצם מרכזת את הדברים שקראתם ועברתם עליהם-איך בעצם אנחנו מאשרים פעילות במרחב הציבורי.

גיבשנו קריטריונים לבחינת השימושים, והם בעצם מלווים אותנו ביום-יום באישורים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 21 -

שימוש לצורך קיום הפגנות, עצרות וארועים המוניים שאין בהם אלמנט מסחרי :
הקריטריונים שלהם הם – זמינות המרחב הציבורי המבוקש במועד המבוקש. התאמה בין אופי הארוע והמיקום המוצע, שלא יהיה מיקום שלא מתאים למה שמבקשים .
שמירת חופש הביטוי.
הבטחת מעבר חופשי ובטוח למשתמשים במרחב הציבורי.
השתלבות השילוט והפרסום במרחב הציבורי.
קיום הפעילות למשך זמן קצוב, בהתאם להוראות העירייה.
האישורים הנדרשים : כמובן אישור משטרה. אישור גורמי העירייה המוסמכים. רישוי עסקים, מחלקות השילוט, כיבוי אש, מד"א יחידות התפעול וכיו"ב. והם ניתנים לאחר ביצוע הבדיקות הרלבנטיות-בהתאם להנחיות המשטרה ובהתאם לחוק רישוי עסקים.
שימוש במרחב הציבורי בשיתוף פעולה של העירייה עם גופים, עמותות וחברות מסחריות או פרטיות בהם מגלה העירייה עניין, בהיותם לתועלת, לרווחת ולהנאת הציבור. זה ארועים בשיתוף פעולה, שבעצם הוגדרו שהם בעצם :
ארועי תרבות ואמנות.
חינוך.
ספורט
בריאות
דת ומסורת
מטרה ציבורית או הסברתית אחרת התואמת את מטרות העירייה.
הקריטריונים לבחינת השימושים המותרים : גם פה- זמינות המרחב הציבורי המבוקש במועד המבוקש. התאמה בין אופי הארוע והמיקום המוצע.
שמירת חופש הביטוי. הבטחת מעבר חופשי ובטוח למשתמשים במרחב הציבורי.
השתלבות השילוט והפרסום.
קיום הפעילות למשך זמן קצוב.
האישורים הנדרשים גם פה הם אישורי משטרה וגורמי עירייה, רישוי עסקים וכו', ואישור הוועדה לשיתוף פעולה שבעצם מחייבת אישור מוקדם לזה שהעירייה משתתפת ובמה היא משתתפת, במה היא בעצם מסייעת לאותו ארוע בשיתוף פעולה.
יש לכם פה תרשים זרימה שמסביר- משלב הייזום עד לקיום הארוע. יש שלב יזום. אם זה גורם עירוני, יזם פרטי, מסחרי, עמותה, מלכ"ר, גורם ממלכתי או תושבים- מקבל אישור עקרוני של מנכ"ל/סמנכ"ל תפעול.
אישור הוועדה לשיתופי פעולה לפרוייקטים בשיתוף פעולה בלבד .
תכנון מפורט וקבלת אישורי משטרה, גורמי בטיחות וכו'.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 22 -

ואישור סופי של סמנכ"ל לתפעול והפצת פקודת מבצע במקרה הצורך, אם זה ארוע שהוא ארוע המוני-גדול-לא עובר בלי פקודת מבצע.

ומקיימים את הארוע.

חשוב לציין שכל גוף שעורך ארוע, כולל ארוע שלא נושא אופי מסחרי, חייב שיהיה לו ביטוח המכסה את האחריות שלו. החברות העירוניות, חברה עירונית שעושה איזהשהו ארוע- אמורה להתייעץ עם גורם עירוני במקרה של ארוע במרחב הציבורי בתחום שלה, וזה חשוב להבין.

כאן על גבי השקף מופיעות מספר הבקשות לארועים שהוגשו :

בשנת 2008 – 268 בקשות שהוגשו אלי.

בשנת 2009- 119 בקשות, זה נחת.

בשנת 2010 עד ה-1 במאי הוגשו 150- אישורים, אנו מעריכים שנסיים את 2010 ב-300 אישורים.

אני רוצה שתבינו : המצב הוא כזה שהאישורים גם מגיעים ליום-הולדת, בריתה, בר מצווה, חתונה במרחב הציבורי. כלומר, לכל דבר קטן או גדול מגיעה בקשה לאישור. אנשים מבינים שהכל נראה

במרחב הציבורי, העירייה מסתכלת על זה, רואה את זה ומבקשת אישור מוסדר. הפרוט נמצא

אצלכם, מלבד הדברים שאני אמרתי.

אלו הדברים.

מר סולר:

זה מספרי האישורים שניתנו?

מר זלוף:

בקשות. מה שניתנו זה בערך 60% מכמות הבקשות. 40% לא מאושר.

מר ספיר:

יש דוגמאות למה שלא מאושר?

מר זלוף:

יש דוגמאות, אפשר להוציא אותם.

גב' זנדברג:

אני עברתי בעיון על הדבר הזה. אני חושבת שיש בו עקרונות נכונים, הוא קצת בסיסי מידי לעולם שאנו חיים בו היום. אנחנו חיים בעולם של תוכן שיווקי מאוד מאוד מתוחכם, אנחנו רואים את זה בסדרות טלביזיה ובתכנים. אני מדברת עכשיו, עוד מעט אחמד ירחיב בדברים אחרים כי היתה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 23 -

לנו הצעה לסדר, אני מדברת ספציפית על שיתופי פעולה מסחריים. החברות המסחריות משקיעות המון המון כסף ואנחנו חיים בעולם שהעולם הפרטי והמסחרי הוא חזק הרבה יותר מהציבורי, ואנחנו כרשות ציבורית צריכים לדעת את זה ולראות איך אנחנו מתמודדים עם זה. רואים את זה בתוכן שיווקי מאוד מאוד מתוחכם, בפרסומות סמויות, גלויות, ברחוב, בשמיים, באדמה ובים. ואנחנו חייבים לבוא איך שהוא לעולם הזה עם הבנה יותר טובה של- את מי אנחנו מייצגים ואיך. למשל, ושוב- אני מתייחסת לפרק של השימושים המסחריים. אני סתם אתן דוגמא קטנה. הקריטריון הראשון מבחינתנו לבדוק זה- זמינות המרחב הציבורי המבוקש והתאמה בין אופי הארוע והמיקום המוצע. אני חושבת שהקריטריון הראשון במעלה צריך להיות התועלת הציבורית שאנחנו כאמונים,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא דרגו אותם לפי חשיבותם אלא סה"כ לפי סדר יורד.

גב' זנדברג:

בסדר, אבל יש בכך איזהשהו מסר. יש כאן תרבות ואמנות, חינוך, ספורט, בריאות וכו', מה אנחנו עושים במקרה שבו כל מטרת הגוף המסחרי היא האדרת שמו? וזה דבר ששווה לו כסף. זה שווה לו כסף. העובדה שתושבי העיר שלנו נחשפים למסרים פרסומיים הוא דבר שעולה הרבה מאוד כסף. אותה חברה מסחרית בכל מדיום אחר משלמת כסף רב עבור החשיפה הזאת.

מר זמיר:

גם פה היא משלמת כסף.

גב' זנדברג:

כנראה בעיני שלא מספיק. למה? מכיוון שבארועים האחרונים שהיו לדוגמא, סידרה של ארועים, לא רק אחד, בכמה וכמה ארועים. ושוב, במסגרת התחכום הזה שדיברתי עליו כרגע- חברה מסחרית כבר לא מרימה שלט בלבד אלא היא עושה תערוכה, או היא עושה ארוע כביכול לטובת הציבור ומזמינה את הציבור. אנחנו צריכים לפתח כלים יותר מתוחכמים לזהות-האם או מה הערך הציבורי, האמנותי, הפנאי, הבידורי וכו'- באמת עבור הציבור, ומה הוא בחסות או במסווה של בסה"כ האדרת שמה, שכאמור זה דבר ששווה כסף, ולדעתי אנחנו צריכים להיות מסוגלים לפתח איזושהי דרך למדוד את הכסף הזה. כי בחברה המסחרית הם יודעים כמה זה שווה להם, אנחנו לא. לא יודעים כמה זה, ולנו זה עולה, זה עולה לציבור שלנו. כשאנשים הולכים ברחוב,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 24 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

גם להם זה לא תמיד מצליח.

גב' זנדברג:

בסדר גמור. אבל הם באים לזה עם איזושהי תכנית עיסקית- שהשורה התחתונה שלה זה שורת רווח. אנחנו, כיוון שהרווח שלנו הוא ציבורי, הוא מוצר ציבורי, יותר קשה לנו למדוד את זה, אבל זה לא אומר שזה לא דבר אנו צריכים לעשות אותו.

אני חושבת שאנחנו צריכים להתחיל הפוך: קודם כל להגיד מה מבחינתנו הוא הערך הציבורי- האמנותי לתועלת הציבור שאנחנו רואים בפעילות הזו, ולפי זה לרתום שיתוף פעולה עיסקי שמשרת את הערך הזה ולא להפך. ברור שהשיקול שלנו הוא לא להפך, אבל ברגע שאנו נענים לפנייה מצד גורם מסחרי וזה לא ארוע שאנחנו יזמנו, אז הפירמידה הזאת אוטומטית היא הפוכה, ואנחנו צריכים להשקיע הרבה מאמץ כדי להפוך אותה בחזרה על פיה ולא להיגרר אחרי מה שאותו גורם מסחרי מציע.

ולכן, שורה תחתונה, אני מציעה: קודם כל אנחנו צריכים שיהיו לנו קריטריונים, ואנחנו צריכים שהקריטריונים האלה, כמו שכתובים כאן, כן יהיו יותר מתוחכמים ויותר ניתנים לכימות. אבל עוד לפני זה אני חושבת שאנחנו צריכים שיהיה לנו גוף ציבורי- שמורכב מאנשים עם רגישות ציבורית לנושא הזה, ללא ספק מי שאמון על שיתופי פעולה ציבוריים, דובר צריך להיות בדבר הזה וגם עיניים ציבוריות. שיבחנו קודם כל את הבקשות עצמן, ובדומה למה שיש בוועדות התנגדויות או דברים כאלה- שיש דבר שיש לו רגישות ציבורית אז צריך להיות גורם ציבורי שבוחן אותן. וגם שנהיה מסוגלים לפתח קריטריון שאומר -בסופו של דבר- כמה כסף שווה. ויכול להיות שההערכה צריכה להיות- כמה כסף שווה לאותה חברה מסחרית הפעילות שהיא עושה, ובהתאם אנחנו צריכים – או לגבות את התשלום הזה, או להעריך, כמו איזהשהו סוג של מטלה ציבורית, מה הגובה, מה ההיקף ומה ערך המטלה הציבורית שאנחנו דורשים בתמורה לאותה פעילות מסחרית.

תודה.

מר משהראוי:

אני רוצה להמשיך את הקו שתמי דיברה עליו ואולי להתמקד בקטע הזה- שאנחנו כעירייה, אני מדגיש, אין לנו מדיניות ברורה בכל הנושא, יש לנו קריטריונים ככה קצת טכניים, אבל אין לנו מדיניות שמבהירה איך מבדילים בין ארוע פרטי לארוע מסחרי, ארוע פרטי שיכול להיות בר- מצווה, או יכול להיות יום-הולדת קטנה בתוך שטח ציבורי. במבחן התוצאה אני מרגיש שהיה לנו כשלון בתקופה האחרונה, וראינו כמה ארועים, אני יכול להתחיל מיפו העתיקה, שהיו שתי

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 25 -

חתונות שסגרו את כל המרחב הציבורי. ההרגשה שלי היא שחסר שאנו נתמקד במדיניות מסודרת, מפורטת, שמתמקדת בהבדלה בין שלושת הארועים- אם זה פרטי, אם זה ציבורי ברמה של עמותה שמקיימת איזהשהו ארוע, ואם זה מסחרי ברמה של רווח, כמה רווח אנחנו מרוויחים. על הדברים האלה צריך לעבוד בצורה מסודרת- כך שכולם יהיו ברורים ושקופים בקטע הזה.

מר להט:

אני מבקש לחזק את הדברים של תמי ושל אחמד. כמו כל דבר בעיר הזאת, כל דבר הוא מורכב, הוא לא שחור ולבן. זו שאלה מורכבת בסה"כ. במקרה הארוע האחרון של יום שישי הוא דווקא דוגמא טובה לדעתי למה אסור היה לעשות. אני במקרה מייצג הרבה מאוד חברות תקשורת ותוכן שיווקי- שזה באמת תחום מאוד מורכב ולא הרבה אנשים מבינים בזה. כשאני ראיתי במקרה, נסעתי בפארק וראיתי את כל המהומה שהיתה שם בתוך הירקון, שאף אחד לא יכול היה לשוט שם, וזה סותר מעבר חופשי במרחב הציבורי של הציבור במרחב הציבורי.

גב' זנדברג:

זה היה שבוע שלם לפני הארוע.

מר להט:

ההתמרמרות של הציבור לפעמים היא מוצדקת. לא בהכרח היא מוצדקת, אבל באמת המקרה הספציפי הזה הוא דוגמא לארוע שלא היה צריך לקרות. אני גם חבר דירקטוריון בפארק יהושע ולא היה לי מושג בכלל על הדבר הזה, וזה דבר אחר שצריך לטפל בו עם היועץ המשפטי- שהדירקטוריון לא מאשר את זה. מסתבר שהם שילמו 80,000 שח'. זה בדיחה מה שהם שילמו. זה בדיחה. זה לא הדיון, אבל זה ניצול ציני שלנו. אני אומר לכם, ומזל שהלקוחות שלי לא שומעים אותי, אבל זה ממש מחיר מצחיק היום. זה פרסום אדיר. הם השתלטו על מערכת שלמה וזה לא היה מוצדק. ואני אומר עוד פעם, עזבו את זה, זה לא עניין של חברה כזו או אחרת, זה דוגמא למה לא. הדוגמא הזאת-למה לא.

השאלה הראשונה היא באמת התועלת לציבור כולו. הארוע הספציפי הזה היה ארוע סתם. יש טעם העיר שזה ארוע פרטי, הבירה זה ארוע פרטי.

מר סולר:

כבר אין. כי החברות המסחריות לא מסכימות לשים כסף.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 26 -

מר לדיאנסקי:

מה זה משנה? זה ארוע שמתקיים במרחב הציבורי ב-31 במאי.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

בחסות טמפו.

מר לדיאנסקי:

מה זה חשוב? זה במרחב הציבורי.

גב' זנדברג:

זה חסות לטעם העיר.

מר לדיאנסקי:

מה הסיווג של הארוע? יש מרתון, יש עכשיו את סלקום, אחר כך יש את הבירה, בעוד שבועיים וחצי יש את בנק הפועלים בגני יהושע, 4 ארועים גדולים שבאמת נוגסים בזכות של הציבור לטבע.

קריאה:

הוא באמצע הדברים.

מר לדיאנסקי:

סליחה, סליחה.

מר להט:

מה שאני חושב, שהנושא הזה הוא קצת יותר מורחב מאשר מנוסח פה. אני באופן עקרוני אישית לא משתגע על וועדות,

גב' זנדברג:

יש וועדה, השאלה היא רק מי יושב בה.

מר להט:

אני משאיר את זה להנהלה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 27 -

חשוב באמת להבין שהשימוש במרחב הציבורי צריך להיות מצומצם. 350 נראה לי המון. היו 2 מקרים ביפו שבאמת לא היו בסדר.

מר זלוף:

לא באישור.

מר להט:

זה לא משנה.

מר זלוף:

זה משנה.

מר להט:

הנושא הזה צריך להיות במשורה ביותר, ואני חושב שצריך איך שהוא לעשות הגדרה קצת יותר מדויקת ממה שקיים. זו דעתי, ואני שוב אומר שהארוע שהיה ביום שישי היה ארוע לא טוב.

גב' להבי:

קודם כל אני מתנצלת שאני אצא בסוף דברי, כי יש לי פגישה אצלי במשרד בנושא של שימושים חורגים בגני ילדים.

אני רוצה קודם כל להצטרף לכל מה שנאמר לפני, אני חושבת שזה באמת נושא מורכב וצריך לעשות כמה התאמות.

ארועים פרטיים- צריך להבחין בין יום-הולדת וחתונה, זה שני דברים שונים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא הבנתי, למה זה שונה?

מר לדיאנסקי:

בעוצמה שלו. לחתונה אתה מביא קייטרינג ומוזיקה.

גב' להבי:

יום הולדת זה דבר שכל אחד מאתנו עשה פעם לילד שלו בגינה ציבורית.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 28 -

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אנחנו לא מאשרים כמובן חתונות. חתונות זה דבר שלא קיים. אין מצב.

מר לדיאנסקי:

גם לא מאשרים ארועים של ימי הולדת בגינות שכונתיות מסוימות.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

גם לא מאשרים ימי הולדת. נכון.

גב' להבי:

אני נתקלתי בחתונות, לפחות באזור שלי יש מידי פעם חתונות.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

לא באישור.

גב' להבי:

ושוב אני אומרת – יש הבדל בין חתונה בגן הפסגה אפילו ובין יום הולדת בגן הפסגה. יש דברים שיכול להיות שאנחנו לא צריכים להתערב בהם, ופה בדיוק הקריטריונים שדיבר עליהם אחמד-של ציוד- לא ציוד, הגברה- לא הגברה, בלונים-לא בלונים, מתנפחים – לא מתנפחים, זה בדיוק ההגדרה בין ארוע קטן אישי לגיטימי לבין ארוע שדורש אישור. יש לנו סוג של ארועים קהילתיים. בסוג הזה של הארועים אני מזכירה את הארוע תות-שפעם תמי יצא לה להתעסק אתו, שרצו להקים, או את הארוע של רח' מיכל פעם בשנה, או רח' הרב קוק פעם בשנה- כן או לא, או סימטת התבור שפעם היו עושים והפסיקו לעשות בגלל הקושי. ואני חושבת שצריכה להיות לנו מדיניות שמעודדת פעילות שבאה מהשטח, מה שנקרא פעילות קהילתית מקומית שצומחת מהשטח,

מר זמיר:

יש לנו.

גב' להבי:

ובשונה מכל הדברים האחרים ישנה אפילו השאלה- מה העירייה עושה כדי לתמוך או כדי לסייע, אפילו לא בתקציב אבל בשרות.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 29 -

אחרי זה יש לנו את הנושא של הצהרות והפגנות פוליטיות, שלמדנו שבו אין לנו אפילו רשיון לתת אלא רק עם משטרה. ופה אני רוצה להוסיף משהו שאני רוצה לברר ביחס אליו: בזמנו היתה תהלוכה דתית של ל"ג בעומר או משהו, ואני פניתי לאלחנן, ואלחנן אמר לי- תהלוכות דתיות וארועים דתיים אינם צריכים רשיון. אז אני רוצה לדעת אם יש דברים שלא דורשים רשיון, יכול להיות שאני ארצה לעשות ל"ג בעומר דתי כל שנה.

מר להט:

מי אמר את זה?

גב' להבי:

יש לי את זה בכתב אפילו, הדפסנו את זה לצורך הדיון. והדבר הרביעי זה הדבר הכי כבד, זה הדבר הכי משמעותי, זה הנושא המסחרי, ובמסחרי-תועלת ציבור- לא תועלת ציבור, מתי כן, מתי לא. אני חושבת שפה יש איזושהי וועדה עירונית שמורכבת בעיקר מאנשי פיננסים ואנשי משפטים.

מר זמיר:

יושב בה גם אביגדור.

מר זלוף:

ודובר.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

גם דובר.

גב' להבי:

יש גם תרבות, יש גם חינוך, ויש גם קהילה. אני חושבת שהעין הציבורית, ואני לא אומרת כרגע אם זה עין ציבורית של נבחר ציבור או עין ציבורית של ממונה על פניות הציבור בהגדרה, או ממונה על השרות לציבור, חייבת להיות איזושהי אמירה שהוועדה הזאת מכילה יותר מאנשים שרק עיסוקם בפיננסים או במשפטים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 30 -

מר ויסנר:

נבחר ציבור אפשר להגיד בלי להתבייש. נבחר ציבור, זה שהציבור שלח אותו לפה, ולא עין ציבורית או עין חצי ציבורית.

גב' להבי:

יכולה להיות וועדה בשני הרכבים מתחלפים אפילו, כדי שתהיה זמינה כל הזמן, כדי שאפשר יהיה להתכנס כל הזמן, כמו שיש לדורון וועדה כזאת לנושא התנגדויות- שכל פעם יש לה הרכב מתחלף- כדי שהיא תהיה זמינה ותוכל להתכנס בכל פעם שנדרש. ואז גם לא בן-אדם מסוים מפתח תפיסת עולם ביחס לזה, אלא זה בראיה יותר רחבה. זהו. אני מתנצלת כאמור שאני צריכה לצאת.

מר זמיר:

תרשו לי להגיב לכל מה שנאמר פה:

אני חושב שמסתכלים על זה בצורה קצת לא נכונה. יש כל מיני דוגמאות קטנות וספציפיות, שהן פועל יוצא של בירוקרטיה עירונית. זה שהאמא שמנסה להיות הכי בסדר ביקום- היא פונה לרובי לבקש להזמין 20 ילדים לגינה, אז הוא חייב בגלל הדבר הזה להגיד לה לא- זה לא אומר ש-99% מהאמהות לא עושות את זה.

מר לדיאנסקי:

יש שלט בגינה שאוסר, ואז אם שכן שלה מתקשר לפיקוח- שולחים פיקוח והוא עושה לה דו"ח.

מר זמיר:

נוהל לקיום ארועי רחוב קהילתיים של מיכל ושל הרב קוק וכל מיני דברים כאלה, זה אחד הדברים הראשונים שאנחנו עשינו אחרי שאני נבחרתי, אצל רובי. נקבע נוהל הכי מסודר שביקום, הנוהל הזה הופץ גם לכל מנהלי הרבעים, הבעיה היחידה של הנוהל הזה היתה בדין- שעדיין עסק כזה לפי חוק חייב רשיון עסק, שלפעמים זה 3,000 שח' שהרחוב לא יכול לארגן. אם את תחליטי שאת פוטר את הרחוב או משתתפת, תוך שנה תוציאי 4 מליון שח' על תמיכה ברשיונות. זו בעיה אמיתית, אפשר לדון בה, אני שם את זה רק בצד, כי באמת הכי חשוב זה המסחרי.

גב' להבי:

אני רק מציעה שאם יש נוהל כזה, במקום להפיץ אותו רק למנהלי הרובעים תפיץ אותו גם לנו.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 31 -

מר זמיר:

אין שום בעיה,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא בטוח שלא הפיצו לך, צריך לבדוק את זה.

מר זמיר:

אני רוצה לדבר דקה על המסחרי. 300 בקשות בשנה - 60% מתוכן מאושרות, הן כולן בשיתוף פעולה מסחרי וכולן לתועלת הציבור, כשסלקום זה ארוע שגם אני לא אהבתי, אבל זה לא משנה, כי המערכת הזאת - כל פעם שהיא עושה משהו - אחוז מסוים היא טועה. אז גם אם עושים 300 ארועים בשנה,

גב' זנדברג:

זה משנה. צריך להפיק לקחים.

מר זמיר:

אני חייב להגיד לך שהלקחים שמפיקים בעיני הם לא בכיוון הנכון. כי אם ב-300 ארועים אנחנו יכולים למנות 4 שמאוד צרמו לנו בעין, זה אומר שיש 296 שעברו בסדר, שהחסות המסחרית לא בלטה יותר מידי לעין, שהכלים שאנחנו מבקרים אתם, והכלים - זה שהם פקידותיים זה נכון בעיני, הם עובדים, כי ב-99% את מה שלא בסדר אנחנו עוצרים ואת מה שכן בסדר אנחנו מאשרים, ורוב הארועים שאנו משתתפים בהם וקופצים ומחייכים - זה שיתוף פעולה מסחרי. להגיד שסלקום נתנו 80,000 שח' עבור הארוע הזה זו הסתכלות לא נכונה בעיני, כי סלקום הפיקו ארוע שהשתתפו בו 60,000 איש? כן. זה 5-6 מליון שח' שאילו אני הייתי מחליט שאני רוצה לקדם את נחל הירקון ולהביא לשם 60,000 איש, אז אני הייתי צריך להוציא מהכיס העירוני 5 מליון שח' כדי להפיק את הארוע הזה. צריך להסתכל על כל התחום הזה ביחד. היות שאנחנו יושבים פה פעם בשנה כולנו ביחד ונלחמים שלא לקצץ או להעלות תקציבים של רווחה, של חינוך, של תרבות, ואף פעם לא היה דיון וגם לא יהיה בנושא של הארועים, השילוב הזה לטעמי זה שילוב שעובד נכון והוא קודם כל לרווחת התושבים. אם אתה עושה ארוע שבאים אליו 40,000 איש, שנהנו מהארוע ורובם המוחלט לא הרגישו שאנסו אותם מסחרית, ובגלל הכסף הזה - המסחרי - יכולת לקיים את כמות הארועים שאתה מקיים בלי להגדיל את התקציב העירוני, אז הצלחת. ואם 3-4 פעמים בשנה פספסת, פספסת, כמו שאתה מפספס בבית ספר, כמו שאתה מפספס באשפה, כמו שאתה מפספס בכל דבר. זו דעתי, ואני אומר לכם באמת.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 32 -

גב' זנדברג:

יש משהו משותף,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא הקשיב בשקט רב ולא התערב למרות שכנראה מה שאמרת לא מצא חן בעיניו.

גב' זנדברג:

כן, אבל יש הבדל,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אצלי דיון זה דיון.

מר זמיר:

אני חושב הפוך ממך דן. אני חושב שלהסתכל על ארוע אחד ולהגיד למה הוא לא היה בסדר- זה לא הסתכלות.

מר להט:

זה לא נאמר. אמרתי, וזה נאמר במפורש שאני מציין דוגמא שלא זה האישי.

גב' זנדברג:

יש משהו משותף, יש כמה ויש דבר משותף להם.

מר זמיר:

זהו. בכל מקרה אני חושב, רק לסיכום הדבר הזה, ואני קצת מתעניין בנושא הזה בשנה האחרונה, שהנוהל הזה הוא נוהל, שה"כ לכמות הביקושים פה, לכמות ההצעים פה, הוא נוהל טוב, הוא עובד נכון ומבחינתי הוא בסדר גמור.

מר לדיאנסקי:

לי בכלל נראה שיש בעיה קשה בכל נושא החסויות.

לפני פחות מחודש התקיים כנס החינוך ובמושב הנעילה עלתה נציגת בנק הפועלים לנאום-בצורה בעיני חסרת אחריות, אפילו מבחינתנו-שגורם עיסקי עולה לדבר, והיה מי שהתרעם על כך ובצדק. לא אני, מישהו אחר, ומי שרוצה להגיד שהוא התרעם- יכול להגיד, אני לא צריך להגיד בשמו.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 33 -

ובצדק. אני חושב שכל ההסתכלות של מתן חסויות מצד גופים עיסקיים צריכה לעבור, כמו שתמי אמרה, וכמו שאחרים- עין בוחנת ציבורית של נבחרי ציבור. הפגיעה במרחב הציבורי, באינטרס הציבורי, בתושבים, בזכות התנועה של התושבים לאורך זמן, זה לא פגיעה נקודתית באותו יום שישי בארוע סלקום. שבוע שלם חסמו וסגרו שטחים ניכרים מהפארק, אני גם לא יודע איזה נזק נגרם, אני ראיתי משאיות נכנסות, יוצאות, אני לא יודע איזה נזק נגרם והאם אנחנו בסופו של דבר,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אז תבדוק.

מר לדיאנסקי:

אני אבדוק. כנראה אין עדיין נתונים מלאים כי עדין עובדים שם.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני יכול להבטיח לך שיש לו נתונים.

מר לדיאנסקי:

הדגלים שם ברוקח עדיין נמצאים. 3 ימים אחרי וסלקום עדיין מפרסמים, גם זה לא עניין של מה בכך.

בכל מקרה אני חושב שהנוהל הזה שהועבר הוא נוהל- על פניו רציני. אבל אני היתי רוצה לקבל תקופה של זמן ולא לקבל החלטה אם מצביעים היום על הנוהל הזה. יש פה הצעה לנוהל שאנו אמורים לאשר אותה, את החומר קיבלנו אתמול, אני רוצה להגיש נייר מסודר, אני מאמין שגם אחרים ירצו להגיש נייר מסודר, כך שנוכל לקבל איזושהי החלטה בפגישה הבאה.

אתה רוצה לדבר על ירושלים, או שאני אדבר?

אני נשלחתי על ידי ארנון שלא יכול להופיע היום, רק להזכיר לכם למשל שבעיריית ירושלים יש איזהשהו נוהל של פרסום בקשות לחסויות.

מר זלוף:

אנחנו עושים אותו דבר פה. הם למדו מאתנו.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 34 -

מר סולר:

סה"כ שמעתי כאן מה שכולם אמרו, ואני אתחיל בזה שסה"כ אני מבין ואולי שותף בהרגשה לחלק ממה שנאמר כאן קודם, ובלי לתאם מראש עם אסף, סה"כ מה שאני רוצה להגיד זה יחסית ממשיך את מה שהוא אמר. נכון שאולי תמיד טוב לראות הצעות יעול, סה"כ הנוהל הזה באמת עובד טוב, אולי באמת כדאי לאשר ועם הזמן יותר להיות עם היד על הדופק ולראות- אם באמת יש איזה פתרון יעול שמציעים לנו, ספציפית, אז אולי נכון לבדוק איך אפשר לעשות אותו. סה"כ זה עובד טוב. ואני רוצה להזכיר את אחד הארועים שיחסית יותר היתי צמוד אליו לאחרונה בתהליך שלו זה מרתון תל - אביב. ונוח עפרון- שלא נמצא פה ולא נמצא בכלל בהנהלה, כתב לכל חברי המועצה, שהוא גם אגב, כל הכבוד לו, רץ במרתון המלא, איך זה יכול להיות שמולר וזה נמצאים בככר רבין. לא נכנס ספציפית איך זה נראה השנה ואיך זה נראה בשנה שעברה ואיך תרמו למרתון וכן הלאה. בשורה התחתונה, בטח השנה עם כל הסיפור שהיה עם אדידס, אם לא היה את הדבר הזה לא היה לנו מרתון. אתה דיברת על עיר הבירה ועל טעם העיר,

גב' זנדברג:

קריאה.

מר סולר:

שנייה, שנייה, תני לי לסיים, תני לי לסיים. דיברת קודם על עיר הבירה, על טעם העיר,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מבקש להקשיב עד הסוף לכל אחד, לרשום.

מר סולר:

אני מתנצל שהתפרצתי, פשוט היה משהו לא נכון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

גם לי יש מה להגיד לכל אחד, על כל דבר כולל לגביך.

מר סולר:

אני מתנצל על שהכנסתי קודם 2 מילים שלא בתורי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 35 -

אבל טעם העיר- שהיתי שמח אם הארוע הזה היה חוזר במתכונת מסוימת, לא אכנס כרגע למתכונת כי זה לא רלבנטי, טעם העיר עבר לא קיים בתל-אביב יפו שנתיים. עיר הבירה לא קיימת שנתיים או שלוש שנים לדעתי- כבר לא מתקיים בתל-אביב יפו. מצעד האהבה, לא הגאווה, האהבה שהיה בטיילת פעם, אני זוכר עוד שמבית ספר היתי הולך, כבר שנים לא קיים- כי החסות של מליון שח' שהיתה לנו, כבר לא הסכימו להמשיך לתת אותה, זה לא שאנחנו החלטנו בזמנו שאנחנו לא רוצים אותה. לא אנחנו, קודמינו. וכנ"ל עוד, וזה בשנייה שאני חושב על כמה ארועים, וכנ"ל עוד הרבה והרבה ארועים, וגם כנ"ל המרתון נכנס לקשיים וכן הלאה. ואני חושב שנכון, צריך לראות איך מבקרים טוב טוב שלא יהיה שימוש יותר מידי שעלות התועלת לא תהיה נכונה, וצריך למדוד את זה טוב טוב. אבל צריך לזכור שאותם גורמים מסחריים- אנחנו צריכים אותם לארועים האלה, ובשורה התחתונה-בלעדיהם את רוב הארועים אנחנו נאבד.

גב' זנדברג:

שמעת פה מילה נגד זה?

מר סולר:

אני מביע את דעתי. אני אמרתי גם שאני מבין מה שאתם אומרים, לא אמרתי שאני נגדכם ואני חושב שאתם לא צודקים ומה שאתם אומרים- אין לו בסיס והוא לא הגיוני. אבל אני חושב שבשביל לאזן את הדיון הזה, ואסף במקרה אמר דברים דומים אז אני אסיים עוד שנייה, חשוב מאוד להציג את הצד הזה, ובסופו של דבר רוב הדברים שאנחנו יכולים לעשות כאן ועושים כאן בעיר- אנחנו עושים בזכות אותם גורמים מסחריים, וסה"כ הנוהל היום הוא סה"כ בסדר. בנוהל תמיד אולי אפשר למצוא, אבל הוא סה"כ בסדר. תודה.

מר טיומקין:

א. תרשו לי לומר שאני לא מסכים עם חלק מהדברים שנאמרו פה. אני בעד הנוהל, הנוהל עובד, עוסקים בזה אנשים שיש להם נסיון. בארועים גדולים מקיימים אין סוף ישיבות, תאומים, בדיקות, קשורים בזה בלי סוף גורמים חיצוניים, ואני חושב- כפי שזה מתנהל היום, בואו נאמר ב-99% אני מרוצה מזה. תמיד יהיה איזהשהו אחוז שמישהו לא יהיה מרוצה ממשו. אני גם נגד וועדות ציבוריות. אני מציע לנבחרי הציבור להשאיר את זה לאנשי מקצוע. לא כל דבר חייבים להיות- עין ציבורית, גורמים ציבוריים, זה לסבך את החיים. עוד וועדה ועוד וועדה ועוד וועדה. אני קצת קרוב למה שקורה, יש פה נושאים שגם באים אלי, כמו כיבוי אש וכה הלאה,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 36 -

מר להט:

אם הכל בסדר אז מה הבעיה שיהיה נציג ציבור?

מר טיומקין:

אני חושב-כפי שמוצג פה הנוהל- עונה על הבעיה ולא צריך מעבר לזה.

גב' אבי-גיא:

דבר נקודתי, ואני רוצה לשאול אותך רובי.

מידי כמה שבועות בגן פוליטי- שהוא אחד הגנים היפים בתל-אביב, יש ארוע של אנשי חב"ד. הם מקיימים תהלוכה, יושבים שם באמפיתאטרון, עם מגפונים, עומדים על במה קטנה איפה שהמים ומרעישים מאוד. התושבים מסביב,

מר לדיאנסקי:

בכלל הגיע הזמן להתערב בכל הקשר הזה בין חב"ד ותושבי רמת אביב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

למה אתה לא מתערב?

מר לדיאנסקי:

אני הכי מתערב.

גב' אבי-גיא:

תושבי הסביבה-אלה שגרים שם, זה מטריד אותם, זה מפריע להם, והם שאלו, ושוב זו ההזדמנות, האם ניתן במשהו לפקח על זה, למנוע את זה, כי זה הדבר אולי הנכון אבל לא במקום הנכון.

מר זלוף:

אני אגיד.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

רגע סליחה, זה לא הדיון כאן, וזה לא נושא מסחרי שקשור לנוהל. הם בכל מקרה עובדים מחוץ לנוהל.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 37 -

מר ויסנר:

בגלל שיש כאן הרבה חברים חדשים אני אזכיר שלפי דעתי – לפני 4 שנים זה התחיל מהארוע של גיידמאק, שלמעשה הוא קנה את יום-העצמאות, בזכות זה שנתנו לו את פארק הירקון ביום-העצמאות. הקמנו פה מהומה לא קטנה בנושא הזה, לשמחתי הקימו נוהל, אבל כשאני קורא את הנוהל אני רואה בו הרבה חורים. בכלל, ברגע שאתם קוראים לזה ארועים- צריך להגדיר מה זה ארועים של עיריית תל-אביב, מה זה ארועים מסחריים, מה זה ארועים צבוריים, ואין הגדרה לפי הנוהל. עיריית ירושלים, כמו שראובן אמר, וגם ארנון העלה את זה, מפרסמת פשוט רשימת ארועים בתחילת כל שנה, אלה הארועים המרכזיים שלנו, וקוראת למעשה לכל החברות.

מר לדיאנסקי:

הם אומרים שהם עושים אותו דבר.

מר ויסנר:

אז כמו שהשכרנו למשל את פארק הירקון ונחל הירקון לחברת "סלקום", ועוד מעט אני אסביר למה אני חושב שהארוע לא היה נכון, גם ביום שלו, אפשר היה לפרסם את כל הארועים האלה, ואם אנחנו רוצים לחזק את נחל הירקון בארוע מרכזי וגדול הינו צריכים להציע את זה למספר חברות ואז לראות איזו חברה נותנת לנו, מעין מכרזון כזה עם אומדן, ולדעת כמה יכולנו לקבל. אני יכול להגיד לכם שמצד אחד יש את גני-יהושע, מצד שני יש את גני התערוכה, והמון המון אירועים שבגני התערוכה גבו פי 3 או פי 4 מחברת פלאפון, חברת גני יהושע נתנה את הארוע הזה ברבע מחיר.

מר לדיאנסקי:

אל תאשים את חברת גני יהושע,

מר ויסנר:

אני לא מאשים. אל תתערב.

מר לדיאנסקי:

כמו שאני הבנתי- מנכ"ל החברה קיבל שם איזושהי הכתבה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 38 -

מר ויסנר:

רון ביקש כרגע שכל אחד יגיד את דבריו.
אני אומר לך שאני חושב שחבל, אם אנחנו יכולים לקחת מחברה שעושה ארוע, סתם לדוגמא, כוכב נולד- שאפשר לעשות את זה בתוך גני התערוכה ולקבל תשלום טוב, להעביר את זה אחרי זה לגני יהושע ברבע מחיר, אני חושב שאנחנו מפספסים.
לעניין של הארוע, ממש כדוגמא, ובאמת אסף- שאתה דיברת על הארוע האחרון- אם זה טוב או לא, זה הארוע הכי קרוב אז אנחנו מדברים עליו. אין ספק שארוע לחזק את נושא נחל הירקון זה ארוע חשוב. הנושא של איך מריצים זמרים בפנים, אני יודע שהלל דיבר על זה מספר פעמים ואף פעם לא הצליחו להרים את זה. אבל כשאני מסתכל על המרחב הציבורי ואני אומר- מה הם עושים? זה חברה מסחרית מתוחכמת. היא באה ואומרת- בואו נעשה להם פיקניק, או קיי? אני אומר- ביום שישי שלי, כתושב תל-אביב, כשאני אומר לעצמי- אני לא נכנס לפארק הירקון. אני כשזה המקום שביום שישי אני רוצה להתרווח בשקט שהפארק נותן לי, ואני לא מגיע למרחב הציבורי הזה בגלל שאני יודע שהולך להיות שם, תסלח לי שאני אומר לך- קרחאנה, ותדגישי את זה, זה המילה הנכונה- קראחנה. כשהמשטרה נכנסת לפאניקה- כאילו כל יום אין בפארק הירקון, אמרת 60,000? אני אומר לך שביום שישי צועדים בפארק הירקון 20,000. מפה ומשם, כלומר יש תנועה אוטומטית בתוך הפארק שאנשים מגיעים אליה, ואני מרגיש שחלק מהתושבים אמרו- אני לא מתקרב לפארק, אני אומר- אני עצרתי להם את המרחב הציבורי שהם זקוקים לו כל השבוע. וכאן אני חושב- למה הנושא הציבורי צריך להכנס. כי באמת, אני לא חס וחלילה מזלזל באנשי מקצוע שבאים ואומרים. אתם קוראים לזה אנשי מקצוע, סליחה שאני אומר לך- מה זה אנשי מקצוע? זה כמו שהוועדה המקומית, בחוק התכנון והבנייה החדש רוצים להביא לי אנשי מקצוע. מי זה אנשי המקצוע שרוצים להביא לי? 3 מינויים ממקום אחר. לא משנה, אני מתכוון למחר, מחר אני צריך להיות ואני מתכוון איך להגיד את זה ליו"ר שם, שאני גם רוצה להביא להם- לוועדת הפנים של הכנסת- איזה 4 אנשי מקצוע שיבקרו את דרכם.
אז אני חושב שהנושא הוא מאוד חשוב, ואני אגב מצטרף לשאר החברים. נוהל הוא דבר טוב, אני חושב שצריך לתת לו טיפה יותר, להכניס בתוכו נבחר ציבור, אני אומר את זה בפה מלא- נבחר ציבור. והיתי שמח מאוד רון שהינו, אני לא רוצה ללמוד מירושלים. אתה מכיר אותי, כשאני מגיע לירושלים אני תמיד אומר שהדבר הכי טוב שם זה השלט לתל-אביב, אבל במקרה הזה אני חושב שכדאי שנוציא את רשימת הארועים בתחילת שנה, נעשה מעין כזה, איך אומרים- מי רוצה לעשות מה, ואני חושב שהעיר תרויח הרבה יותר ארועים, ואיכותיים יותר.
תודה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 39 -

מר ספיר:

למרות שכבר כמעט נאמר הכל, אני חושב שצריך ליצור מצב שבו מאזנים בין המרחב הציבורי לבין הרצון של חברות עיסקיות לפרסם את עצמן מצד אחד. ומהצד השני אני חושב שלצערי הרב-אני היתי מצפה מעיר מטרופולינית כמו תל-אביב, שיהיו בה הרבה הרבה יותר ארועים. אני חושב שעיר מטרופולינית כמו תל-אביב, וכמו כל עיר אחרת בעולם- נמדדת במספר הפסטיבלים, מספר הארועים ומספר ההתרחשויות הציבוריות שקורות – בין אם זה בפארק הירקון, בין אם זה בחוף הים, בין אם זה בכל מרחב ציבורי אחר, ואין מקום יותר מתאים מהמרחב הציבורי- להביא את המוני בית ישראל או המוני התל-אביביים והמוני התיירים שבאים לפה- כדי שיחגגו, כדי שיהנו, וכדי שיהיה להם כיף בתל-אביב. זה חלק מהעניין. ואם אנחנו נעזרים בחברות מסחריות כדי להביא את הכסף לטובת העניין - מה טוב, וזה בשורה התחתונה. צריך לשמור על האיזונים כפי שנעשה במסמך הזה, ויבוא לציון גואל.

מר להט:

ברשותך- אני חייב לומר מילה אחת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בבקשה.

מר להט:

אני חייב לומר לידידי היקר, כמו שאומרים, לאסף, שבדבריו באמת היה טיעון מרגיז. אני לא אמרתי לרגע שאני נגד חברות מסחריות. תאמין לי- אני מכיר בחשיבותן, אני חושב שהן תורמות לעיר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא לא אמר שאמרת.

מר להט:

כאילו שאני התנגדתי לזה. ממש לא. אני בעד מסיבות רחוב, מסיבות על החוף, אני בעד הכל.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יפה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 40 -

מר להט:

ושזה יהיה ברור: הדוגמא של המרתון היא דוגמא פנטסטית, וחבל שזה התפקשש השנה, אבל על זה נדבר בשנה הבאה. עיר כמו תל-אביב בפרט לא יכולה לפעול בלי הסיוע הזה טוב שכך, ואנחנו בעד חסויות. ואמר דורון דבר נכון- בנושא האיזון.

מר זמיר:

אם הבנת את דברי לא נכון, אני מתנצל.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני רוצה להגיד: נדמה לי שצריך להתחיל מהעובדה שלפחות חלק מהאנשים, יחד אתי, וודאי אני לאורך הדרך בעשור 12- השנים האחרונות עשיתי הכל כדי להחזיר את המרחב הציבורי לעיר תל-אביב יפו. גם את הרחוב העירוני, גם את הטיילות, גם את הפארקים. והעובדה היא שהרחוב חזר בתל-אביב יפו. וכשאומרים את הדבר הזה צריך להבין שהמרחב הציבורי יקר לליבי לפחות לא פחות מאשר לאף אחד אחר. אולי להפך. וודאי לא פחות.

דבר שני: תל-אביב היתה ואני רואה בה גם היום עיר ללא הפסקה. המשמעות היא- בעיר ללא הפסקה- זה ארועים. ארועים מדרך הטבע מתקיימים במרחב הציבורי. הם מתקיימים בפארק יהושע, הם מתקיימים בחוף הים. ולכן, אנחנו נידרש, ולפי דעתי בדין, להמשיך לקיים, וגם כולם התבטאו שראוי ונכון שהם יקרו.

אני חזרתי אתמול מפריז, סגרו שם את שאנז-אליזה במשך יומיים בעקבות מחאת האיכרים, והקימו על השאנז-אליזה, סגרו אותו לגמרי, ותאמינו לי- שמעתי 10 MERRDE פעמים באותו יום מתושבים בסביבה. ושמעתי אותם מקללים. מי נהנה? התיירים, ובעלי החנויות ובתי הקפה, התושבים קיללו. הפכו להם את סדרי התנועה, אי אפשר היה לעבור מצד אחד לצד שני של השאנז אליזה, בלגן גדול בכל העיר. הייתם צריכים לראות את השיירות של תושבים בכלל בורחים מפריז לקראת ה- WEEKEND כדי להבין מה קרה שם.

גב' אבי-גיא:

מה עשו שם האיכרים?

קריאה:

טבע עירוני.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 41 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

היה סיפור מול האיכרים והפגנות של האיכרים בעקבות ביטול סובסידיה וכד'.

גב' זנדברג:

זו היתה מטרה ציבורית, זה היה לתכלית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חכי, תני לי רגע, אני אגיע לכל התכליות. איך את אמרת? גם אני יודע להאזין, לשמוע ולהבדיל בין החתונה שהוגדרה כמשבר ציבורי, ואני אומר לך ש-99.9 לא הפריע להם שעשו את החתונה הזאת, במקרה מישהו עבר והפריע לו. זה לא שהפריע לכל העיר. לא היו לנו, דרך אגב, תלונות, ב-106 באותו יום לא היתה תלונה. לכן-איך מתארים דברים – גם אני יודע. גם אני יודע בדיוק מה קרה לגבי הארוע של סלקום ומאיפה בא וכמה, אני לא נכנס. חכי רגע, גם אני לא נולדתי היום, אז תנו גם לי לדבר.

אז אני אומר- סגרו, וכשסוגרים את המרחב הציבורי זה תמיד מפריע למישהו. אם אנחנו רוצים שתהיה מסיבת חוף, להרים מסיבת חוף זה הרבה מאוד כסף. בדרך כלל מסיבת חוף לא תתקיים אם לא תהיה לנו חסות לעניין.

עכשיו, רבותי היקרים, אני נורא לא אוהב את זה, נורא לא טוב לי עם זה, אתם יכולים לכתוב את זה גם בפרוטוקול, על השתלטות וכל מיני דברים, אבל אני ראיתי פה אנשים שאומרים- תנו לו שלט באבן גבירול גדול, ובלבד שישפץ את הבית. נכון?

מר ויסנר:

כן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לא השתלטות על המרחב הציבורי? זה השתלטות על האיילון,

מר ויסנר:

בוא נעשה סדר, לא לא.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

רגע. אתה לא. אז אתה אומר- אני ביקשתי את זה והוא ביקש את זה, ולכן,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 42 -

מר ויסנר:

אני אמרתי שאם נותנים לו שלט, אם נתנו שלט,

גב' זנדברג:

מידתי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא לא, אם נותנים לו שלט- שישלם, נכון? אני תכף מגיע לזה.

מר לדיאנסקי:

אבל לא כל דבר סחיר.

מר ויסנר:

אני לא אמרתי שישלם. אני אמרתי שאני מוכן לעוד חצי שנה שלט, אבל שיהיה שיפוץ אמיתי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא כל דבר סחיר!?

מר לדיאנסקי:

אני עונה לפאר בעקיפין.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה אני רוצה להגיד? אני רוצה להגיד שבחוף הים שלנו- יש לנו זכיינים, יש לנו חוף פפסי וחוף קוקה-קולה והחוף עם השימשיות- אני יודע? אנא עראף? אני יכול לזכור בכלל? העולם שלנו מלא בפרסום של המרחב הציבורי, בתשלום וכן הלאה. מה בסוף אנו נתווכח? נתווכח על המידה והמחיר.

רבותי, בהתווכחות על זה אני לא יודע אם מישהו יודע לעשות את זה יותר טוב מהאחר, לא יודע. ואני חושב, כמו שאמר אסף ואני מוכרח לומר את זה, שאם אני מסתכל על הסה"כ- מה קורה פה בעיר, אז המקרים שבהם לצורך העניין יש תקלה- שמישהו עבר את המידה, אנחנו מתקנים. בדיוק כמו שעכשיו אומרת לי חביבה- תשמע, בגן פוליטי יש לנו בעיה, תטפל בה. אז הוא אמר לי- בגן הפסגה היתה בעיה, אז טיפלנו בה, וכך אנו עובדים. שום נוהל לא יפתור לכם את החריגות, שום נוהל לא יפתור לכם את התקלה שמישהו לא יחרוג- לא משנה אם הוא איש ציבור או איש

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 43 -

מקצוע, כי מה זה איש ציבור? מה זה קשור בכלל? אף אחד פה לא מנוע מתקלה או מהעובדה שמישהו אחר יגיד- הייתי משיג יותר או הייתי משיג פחות, אין לי כאן אחד כזה. אנחנו נותנים פרסום על בניינים, על ספסלים, על האיילון, על גדרות,

מר ויסנר:

על ספסלים? על ספסלים לא.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

על שימשיות. מסיבות חוף.

מישהו יודע לכמת כמה אנחנו הינו צריכים לשלם בשביל התודעה- הירקון שוקם. הירקון שוקם! מישהו חושב? נניח שאני הייתי צריך לפרסם היום.

מר ויסנר:

לא קיבלת את זה. את התוצאה לא קיבלת. הירקון שוקם לא קיבלת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תן לי רגע אחד, תן לי רגע. לקבל את התוצאה זה מעצם העובדה ששטו רפסודות, היתה מסיבה לכל מי שרצה לבוא להנות, שם בדבר אחד היתה חריגה- בעוצמה של הסגול, זו היתה החריגה. פה היתה בעית ליבה, היתה בעית ליבה.

מר לדיאנסקי:

המסר של הנחל שוקם - לא עבר בכלל. זו פעם ראשונה שאני שומע מה שאתה אומר.

מר ויסנר:

רון אומר שיש לנו בעיה עם השיט, ברור לנו, אבל לא קיבלנו.

גב' זנדברג:

אבל זו לא היתה המטרה בכלל.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

המסר מבחינתנו, לא מבחינת סלקום. מבחינתנו.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 44 -

ק ר י א ו ת

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

כן קיבלנו, לא קיבלנו, זה מה שרצינו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה יודע מה? אתה לא יודע ואני נכשלתי. עזוב, הדובר,

מר לדיאנסקי:

לא משנה, אם....

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תסלח לי, אתה לא תפריע לי. לא הפרעת לך באמצע, אל תפריע לי, אל תפריעו לי, אני אדבר עכשיו. זהו.

המסר שרצינו להעביר, שרצה הדובר להעביר היה- הירקון פתוח, הירקון נקי, איך אפשר להגיע למסר הזה? על ידי זה שמביאים אנשים לנחל, שטים על הנחל, מחזירים את הנחל לשימוש. עכשיו, הוא שגה, אבל כל מי שהיה רוצה- לפי דעתכם, לפי דעתי לא- אבל זה עניין של הערכה. אתם סוברים שהוא שגה, אני חושב שלא. אני חושב שאת המטרה הזאת- ארועים מסוג זה משיגים. עכשיו, אני חושב שהשגיאה הגדולה היתה כמות הסגול בפארק. אז מה? מישו חושב שאם מישו אחר היה יושב- היה ידוע בדיוק לדעת מה קורה, איך קורה ולא היה מקבל פליק בפנים? תאמינו לי- אין יצור כזה. אין יצור כזה.

ולכן התיקון או ההתייחסות לדבר היא מעצם הדיון והדיבור לאורך הזמן, כשהליך של איזונים ודיבורים ולא נוהל איזהשהו שיפתור לכם את הבעיות, הוא לא יפתור לכם את הבעיות, כי בסוף זה שיקול דעת. אלא אם כן תגידו-אנחנו לא עושים יותר ארועים בעיר הזאת עם חברות מסחריות, כי ביום שתגידו את זה זה אומר שנעשה פחות ארועים. אז עכשיו הבנו, הבנו ולאור זה שהיה זה- מי שנותן את האישורים – ידע, פחות. להקפיד על הנקודה. כי אנחנו לא נדע לעולם. דרך אגב, אני מוכרח לומר לכם שיש לי קצת נסיון חיים. איך אני תמיד אומר.....

מר ויסנר:

למה? היית בפריז. חזרת אתמול.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 45 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני כבר עברתי את הכל. אני לא יודע ולא שמעתי על התמרמרות ציבורית. אף איש ברחוב לא תפס אותי ולא אמר לי. זה הכל, תסלחו לי, זה הכל תרשו לי,

מר לדיאנסקי:

רק אתמול נחתת, חכה מה שמחכה לך ליד הבית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הלו הלו, גם לך לא אמרו, גם אתה קראת את זה בעתון, תקשיב לי, תהיה כנה עם עצמך. תקשיבו חברים, איך אמרתי, אני טועה, אבל מותר לי להגיד מה אני חושב. אני טועה- אבל מותר לי להגיד מה אני חושב. אז אני רוצה להגיד כאן שכנראה לא כל כך פנו אליכם אנשים שאמרו לכם שפגעו להם במרחב הציבורי. כי אני משתמש בפארק הירקון פאר ויסנר- לא פחות ממך, או יותר.

מר ויסנר:

בטוח. כל הכבוד.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ואני הולך בפארק יהושע ונוסע בו באופניים ומשתתף בו כל הזמן, ולא ראיתי שפוגעים לי במרחב הציבורי.

מר ויסנר:

אתה לא היית באותו שבוע.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הארוע האחרון שפגע לי במרחב הציבורי היה ההתנגשות בין רצי המרתון והבקבוקים שם על השבילים בשעה מסוימת.

מר ויסנר:

בשעה מוקדמת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שזה לא היה כל כך נורא, זה הפריע לרצי המרתון יותר מאשר להולכים ברגל. זה הפריע לרצים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 46 -

ולכן חברים, אני מבין, כשיש לפעמים ארוע, כמו ארוע הרחוב הזה של פלורנטין. כשעושים ארוע רחוב זה לא בגלל הדחיפה של בעלי העסקים שרוצים להרוויח כסף? ועוד איך. מסית רחוב- ממה היא באה? חברים, הדחיפה למסיבות הרחוב מגיעה מהפאבים ומהברים ומבעלי עסקים שרוצים להרוויח מהמכירות.

מר ויסנר:

אבל זה עסקים שלנו. זה לא עסקים מבחוץ.

מר לדיאנסקי:

אתה דוחף עסקים שלך.

גב' זנדברג:

מידתיות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה זה עסקים שלנו- עסקים מבחוץ?

מר ויסנר:

זה עסקים, זה איש שמשלם כאן ארנונה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה? סלקום לא משלמים פה ארנונה?

מר ויסנר:

לא לא, זה אחרת לגמרי.

גב' זנדברג:

אין דין פאב בפלורנטין כדין בנק הפועלים.

מר ויסנר:

עסקים קטנים נותנים, כל השנה הם משלמים, אם יורד גשם- הם כל הזמן נמצאים ומשלמים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 47 -

מר לדיאנסקי:

יש שוני, לעודד בתי קפה להתקיים זה עדיף מאשר לעודד את סלקום.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בוודאי. כשאני עושה ארוע כזה מגיעים אנשים לעיר, וכשהם מגיעים לעיר הם מגיעים למסעדות כאן. זה כל הסיפור.

מר ויסנר:

אני בעד.

גב' זנדברג:

אף אחד לא דיבר נגד זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לכן אנחנו עושים ארועים, לכן אנחנו עושים תרבות.

מר להט:

אבל רון, אנחנו אתך.

ק ר י א ת

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

או, עכשיו אחרי שכולם איתי, ולזה חיכיתי,

מר לדיאנסקי:

אבל,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא, אתה לא תפריע לי, לא אתה לא תפריע לי, לא אתה לא תפריע לי, אתה כל הזמן מנסה להפריע לי ולא תצליח. מסתיימת זכות הדיבור שלך ועכשיו אני מסכם, ותלמדו גם –שכשמסכמים אפשר לא להפריע.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 48 -

ולכן, בסוף יש לנו נוהל- שאם יש למישהו איזהשהו FINESSE להציע כמו שהצעת, תציע את ה-FINESS. הנוהל סופו של דבר עונה. אנחנו גם לומדים מעיריית ירושלים ועיריית ירושלים לומדת מאתנו. אנחנו גם מפרסמים את הארועים מקודם- כמו עיריית ירושלים. האמן לי- עיריית ירושלים מתעניינת אצלנו לא פחות משאנחנו מתעניינים אצלם- כדי ללמוד מאתנו, זאת המציאות. ולכן, אל תחשבו שיש כאן איזה פתרון קסם. העניין הזה שאנחנו עוסקים בו הוא בסופו של דבר עניין ערכי ועניין של מידה. גם מה שקרה, זה חכמה מאוד קטנה לדבר על בנק הפועלים ועל מה שקרה כאן. מה שקרה עם בנק הפועלים הוא שערוריה.

מר לדיאנסקי:

נכון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תסלח לי.

כי הוא פעל בניגוד לנוהל. כי הוא פעל בניגוד לנוהל. מפני שזה לא הופיע ברשימת הדוברים, מפני שמישהו הכניס את זה בדלת האחורית בלי שאני ידעתי. זה בדיוק כמו החבריה של גן פוליטי שלך, מה זה שייך לעניין? כדאי ללמוד נושאים לפני שפותחים את הפה ומדברים.

מר לדיאנסקי:

אני ראיתי את זה על סדר היום.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לא הופיע על סדר היום.

מר לדיאנסקי:

זה לא הופיע בהזמנה, הופיע על סדר היום.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא, לא.

גב' לב:

זה לא הופיע בסדר היום.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)

- 49 -

מר לדיאנסקי:

הופיע בדף שחילקתם בפולדרים שחולקו לנוכחים בכנס.

גב' לב:

מה פתאום?

מר לדיאנסקי:

כן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בקיצור, אנחנו לא ידענו מזה, הכניסו את זה בניגוד לדעתנו, אנחנו לא ידענו מזה ולכן שום נוהל לא היה עוזר לזה, זה מה שאני מסביר לך.

מר ויסנר:

אפשר לפרסם כמו בעיריית ירושלים?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה?

מר ויסנר:

אפשר לפרסם את זה כמו בעיריית ירושלים?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו מפרסמים.

קריאה:

לא בצורה הזאת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נפרסם, נפרסם, סדר, נפרסם, נפרסם. איך אתה רוצה שנפרסם? נפרסם, עזוב אותי, נפרסם לו, עזוב.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 11
מתאריך יא' סיוון תש"ע (24/05/2010)**

- 50 -

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

יש ארועים שאנו לא רוצים חסות, לא בכל ארוע אנו רוצים חסות.

מר ויסנר:

היית אצל ראש עיריית פריז?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ראש עיריית פריז נעדר מפריז, הוא היה בחופשה בטוניס, כמו שאני הייתי בחופשה כשהאשימו אותי שאני לא בא.
ולכן אני מכיר את זה כשאומרים לי שצריך לפעול יותר במידה, אבל אני לא יודע,

גב' זנדברג:

יש מבחן המידתיות של בג"צ. המבחן הראשון לתכלית ראויה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מבקש לסכם בלי לשמוע הערות.

אני לא יודע מה זה לפעול בתבונה ואני לא יודע מה זה להיות צודק. אני יודע שכל אחד ואחד מאתנו משתדל- במסגרת שיקול הדעת להיות הכי נבון שהוא יודע. לפעמים הוא שוגה, ואז דיון כזה מחזיר בסופו של דבר את כולנו לאיזושהי פרופורציה, לאיזושהי התייחסות, מתוך הבנה שצריך רגישות יתר לנושא- וכך ינהגו מי שנהג בעניין הזה.
יפה.

אז אני מודה לכולם על הישיבה הזאת. אני באמת מודה לכולם על הדעות המאוד חשובות שנשמעו.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת מועצה
ע' מנכ"ל העירייה